॥ २५॥ २६॥ २७॥ इतिअनुशासनपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेएकोनाशीतितमोऽध्यायः॥ ७९॥ ॥ छ॥ घृतेति घृतयोन्यःघृतयोनयः॥ ९॥ २॥ ३॥ ३॥ ॥ बसोर्धारामंदाकिनी तंचोरुवेषाःसुश्रोण्यःसहस्रंसुरयोषितः॥रमयंतिनरश्रेष्ठंगोप्रदानरतंनरं॥२५॥ वीणानांवछकीनांचनूपुराणांचसिजितैः ॥हासैश्रहरिणाक्षीणांसुपःसप्र तिबोध्यते॥ २६॥ यावंतिरोमाणिभवंतिधेन्वास्तावंतिवर्षाणिमहीयतेसः॥ स्वर्गच्युतश्चापिततोनृलोकेप्रसूयतेवैविपुलेगृहेसः॥ २०॥ इतिश्रीमहाभार तेअनु॰आनुशासनिकेपर्वणिदानधर्मेगोप्रदानिकेएकोनाशीतितमोऽध्यायः॥ ७९॥॥ ॥ ॥ वसिष्ठउवाच घृतक्षीरप्रदागावोघृतयोन्योघृतो द्भवाः॥ घृतनद्योघृतावर्तासामेसंतुसदाग्रहे॥ १ ॥ घृतंमेॡदयेनित्यंघृतंनाभ्यांत्रतिष्ठितं॥घृतंसर्वेषुगात्रेषुघृतंममनसिस्थितं॥ २॥ गावोममात्रतोनित्यंगा वः पृष्ठतएवच ॥ गावोमेसर्वतश्रीवगवांमध्येवसाम्यहं ॥ ३ ॥ इत्याचम्यजपेत्सायंत्रातश्चपुरुषः सदा ॥ यदन्हाकुरुतेपापंतस्मात्सपरिमुच्यते ॥ ४ ॥ प्रासादाय त्रसौवर्णावसोधरि।चयत्रसा॥ गंधर्वाप्सरसोयत्रतत्रयांतिसहस्रदाः ॥ ५॥ नवनीतपंकाःक्षीरोदाद्धिशैवलसंकुलाः ॥ वहंतियत्रवैनद्यस्तत्रयांतिसहस्र दाः॥६॥गवांशतसहस्रंतुयःप्रयच्छेद्यथाविधि ॥ परांदद्भिमवाप्याथस्वर्गलोकेमहीयते ॥ ७ ॥ दशचोभयतःपुत्रोमातापित्रोःपितामहान्॥द्धातिसुकृता न्छोकान्पुनातिचकुलंनरः॥८॥धेन्वाःप्रमाणेनसमप्रमाणांधेनुंतिलानामपिचप्रदाय॥ पानीयदाताचयमस्यलोकेनयातनांकांचिदुपैतितत्र॥९॥पवित्र मथ्यंजगतःप्रतिष्ठादिवौकसांमातरोथाप्रमेयाः॥अन्वालभेद्द्षिणतोव्रजेचद्याचपात्रेप्रसमीक्ष्यकालं॥१०॥ धेनुंसवत्सांकपिलांभूरिश्टंगींकांस्योपदोहां वसनोत्तरीयां॥प्रदायतांगाहतिदुर्विगात्यांयाम्यांसभांवीतभयोमनुष्यः॥ ११॥ सुरूपाबहुरूपाश्चविश्वरूपाश्चमात्रः॥ गावोमामुपतिष्ठंतामितिनित्यंप्र कीर्तयेत्॥ १२॥ नातःपुण्यतरंदानंनातःपुण्यतरंफलं॥ नातोविशिष्टंलोकेषुभूतंभवितुमहिति॥ १३॥ त्वचालोमाथश्टंगैर्वावालैःक्षीरेणमेद्सा॥ यज्ञंवहित्सं भूयिकमस्यभ्यधिकंततः॥ १४॥ ययासर्वमिदंव्यामंजगस्थावरजंगमं॥ तांधेनुंशिरसावंदेभूतभव्यस्यमातरं॥ १५ ॥गुणवचनसमुचयैकदेशोन्वरमयैष गवांत्रकीर्ततस्ते ॥ नचपरमिहदानमस्तिगोभ्योभवतिनचापिपरायणंतथान्यत् ॥ १६॥

॥ ५॥ ६॥ ७॥ ८ ॥ यानीयदाताजलधेनुदाता ॥ ९॥ १०॥ ११॥ १२॥ १२॥ १४॥ १५॥ १६॥